Rocznik 1937. Nr 11.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 13 marca 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

1. Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa.
2. Zarządzenie w sprawie zwalczania raka ziemniaczanego.
3. Rozporządzenie miejscowej policji z dnia 9 marca 1937 r. o przymusowym połączeniu realności, położonych na terenie gminy Brzeziny Sl. gminną siecią wodociągową i ochronie wodociągu gminy.
4. Komunikat.
5. Ogłoszenie.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 22 stycznia 1937 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa.
(Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 83)

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 9 lipca 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 397) ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 117, poz. 996), z uwzględnieniem zmian wynikających z powołanej ustawy, oraz z

1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. zmieniającego niektóre postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 306),

2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 894),

3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976),

4) ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. o paszportach (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 404).

Minister Spraw Wewnętrznych
Sławoj Składkowski.

Załącznik do obw. Ministra Spraw Wewn. z dnia 22 stycznia 1937 r. (poz. 83).

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 23 grudnia 1927 r.

o granicach Państwa.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

DZIAŁ I.

Linia graniczna, pas drogi granicznej, strefa nadgraniczna i pas graniczny.

Art. 1.

1. Granicą Państwa Polskiego jest linia oddzielająca terytorium Państwa Polskiego od innych terytoriów.

2. Granicę morską określają osobne przepisy.

Art. 2.

1. Przekraczanie granicy Państwa jest dozwolone tylko na zasadzie właściwych dokumentów i tylko na drogach celnych lub w punktach przejściowych wyznaczonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a odnośnie linii lotniczych — również z Ministrem Spraw Wojskowych, lub też przez władze upoważnione do tego przez wyżej wymienionych ministrów.

2. Punktami przejściowymi są również przejścia przez granicę linii lotniczych wyznaczone dla ruchu lotniczego z zagranicą, jak również porty morskie.

3. Przepisy regulujące kontrolę osobowego ruchu granicznego ustala w drodze rozporządzeń Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 3.

W celu zabezpieczenia ochrony granicy ustala się na całej przestrzeni granic Państwa:

a) pas drogi granicznej,

b) strefę nadgraniczną,

c) pas graniczny.

Art. 4.

1. Pas drogi granicznej, ustanowiony wzdłuż linii granicznej, obejmuje obszar gruntu o szerokości najwyżej 15 metrów, licząc od linii granicznej, względnie taki sam obszar gruntu wzdłuż brzegu wód granicznych.

2. Sposób i termin ustanowienia pasa drogi granicznej na poszczególnych odcinkach granicy oraz ustalenia jego szerokości określą rozporządzenia wojewodów, wydane w porozumieniu z dyrektorami ceł.

3. Pas drogi granicznej ma być wolny od takiego używania które by przeszkadzało wykonywaniu robót i czynności w celu utrzymania i urządzenia granicy lub w celu prawidłowej ochrony granicy przez władze i organa państwowe i ma służyć jako droga obchodowa dla straży pełniącej ochronę granic.

Art. 5.

1. Strefa nadgraniczna obejmuje obszar leżący wzdłuż linii granicznej szerokości 2 kilometrów, licząc od linii granicznej.

2. W wypadkach, w których tego wymagają właściwości terenu lub ukształtowanie granicy, może być strefa nadgraniczna rozszerzona do 6 kilometrów, względnie zwężona poniżej 2 kilometrów.

3. Szerokość strefy nadgranicznej na granicy morskiej oblicza się na lądzie od brzegu wód terytorialnych i wód wewnętrznych zatoki Puckiej.

4. Szerokość strefy nadgranicznej określają właściwe wojewódzkie władze administracji ogólnej w porozumieniu z odpowiednimi władzami celnymi i wojskowymi.

5. Granice strefy nadgranicznej winny być oznaczone w terenie specjalnymi znakami i podane do powszechnej wiadomości.

Art. 6.

1. Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzeń wprowadzać na czas przejściowy na całym obszarze strefy nadgranicznej lub na pewnych jej odcinkach ograniczenia ruchu, które okażą się potrzebne dla celów ochrony granicy, a w szczególności uzależnić od zezwolenia władzy administracyjnej pobyt w strefie nadgranicznej osób stale tam niezamieszkałych.

2. Od obowiązku posiadania zezwolenia są zwolnieni:

a) obywatele polscy w tych miejscowościach leżących w strefie nadgranicznej, w których posiadają majątek nieruchomy, lub w których w chwili wejścia w życie rozporządzenia niniejszego przynajmniej od sześciu miesięcy faktycznie stale zamieszkują, jak również członkowie ich rodzin, żyjący z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym,

b) urzędnicy i funkcjonariusze państwowi oraz samorządowi i osoby wojskowe, zaopatrzone we właściwe legitymacje służbowe, o ile pobyt ich w strefie nadgranicznej związany jest z pełnieniem obowiązków służbowych, oraz osoby urzędowo im towarzyszące, tudzież członkowie rodzin funkcjonariuszów państwowych, zamieszkałych w strefie nadgranicznej, o ile żyją z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym,

c) osoby, zaopatrzone w odpowiednie, ważne co do terminu dokumenty podróży (paszporty, przepustki graniczne), o ile chodzi o odbycie drogi wiodącej bezpośrednio do granicznego punktu przejściowego oraz łączącej graniczny punkt przejściowy z przejściem na linii granicznej przy wyjeździe, lub drogi od granicznego punktu przejściowego przy wjeździe do kraju, — następnie, o ile chodzi o zatrzymanie się na granicznych punktach przejściowych w związku z kontrolą graniczną i wreszcie, o ile chodzi o czasowy pobyt w miejscowości, wymienionej w dokumencie podróży (paszporcie lub przepustce granicznej), a leżącej w strefie nadgranicznej.

3. Wojewoda lub upoważniona przez niego powiatowa władza administracji ogólnej może zabronić zamieszkiwania i przebywania poszczególnym osobom na obszarze strefy nadgranicznej na czas określony lub na stałe, jeśli względy bezpieczeństwa i ochrony granicy tego wymagają.

Art. 7.

Minister Spraw Wewnętrznych może w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami wydawać dla całego obszaru strefy nadgranicznej lub dla pewnych jej odcinków rozporządzenia, które okażą się konieczne dla zapewnienia ochrony granicy, np. co do posiadania materiałów wybuchowych i broni palnej, polowania, rejestracji zwierząt, ruchu nocnego, sposobu korzystania z dróg, ewidencji i kontroli ruchu ludności, posiadania i używania aparatów fotograficznych, posiadania i używania aparatów, urządzeń i innych środków, dających możność porozumiewania się na odległość.

Art. 8.

1. Wznoszenie budowli i przeprowadzanie wszelkich trwałych urządzeń w strefie nadgranicznej, jak również przebudowywanie starych budowli, z wyjątkiem robót tego rodzaju, przeprowadzanych przez Państwo wymaga, zależnie od zezwoleń innych władz, wymaganych przez odpowiednie przepisy, uzyskania uprzedniej zgody powiatowej władzy administracji ogólnej.

2. Wznoszenie nowych budowli wodnych nad wodami granicznymi oraz jakiejkolwiek użycie takich budowli, wód lub brzegów, które mogłoby spowodować zmiany w dotychczasowym stanie brzegów wód granicznych, wymaga, niezależnie od zwykłych zezwoleń, wymaganych ustawą wodną, uzyskania zezwolenia właściwego wojewody, wydanego w porozumieniu z naczelnikiem władzy celnej II instancji i dowódcą okręgu korpusu.

Art. 9.

Nieruchomości, znajdujące się w strefie nadgranicznej, potrzebne dla celów ochrony granicy, mogą być wywłaszczane na rzecz Skarbu Państwa w trybie obowiązujących przepisów o wywłaszczeniu.

Art. 10.

1. Pas graniczny obejmuje cały obszar powiatów przylegających do granicy Państwa, łącznie z powiatami miejskimi położonymi na tym obszarze. O ile szerokość pasa granicznego nie osiąga w ten sposób 30 kilometrów, włącza się do pasa granicznego również te gminy sąsiednich powiatów, których obszar leży w całości lub w części w odległości 30 km od linii granicznej.

2. Minister Spraw Wewnętrznych może jeżeli względy bezpieczeństwa i ochrony granic tego wymagają, rozszerzyć obszar pasa granicznego na wszystkie lub niektóre powiaty przyległe do powiatów granicznych, albo na ich części.

Art. 11.

1. Osobom, ukaranym prawomocnym wyrokiem sądowym lub prawomocnym orzeczeniem władzy administracyjnej lub też celnej lub skarbowej za działalność przeciwpaństwową, przemytnictwo oraz za przestępstwa, wymienione w art. 23 i 24 rozporządzenia niniejszego, może być przez powiatową władzę administracji ogólnej wzbronione zamieszkiwanie i pobyt w pasie granicznym na czas od 1 roku do 3 lat, a do dziesięciu lat w stosunku do osób, ukaranych za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu Państwa.

2. Decyzje powiatowej władzy administracji ogólnej, wydane w myśl ust. (1), są natychmiast wykonalne.

Art. 12.

1. W pasie granicznym cudzoziemcy, cudzoziemskie osoby prawne, jako też osoby prawne, krajowe, w których w skład zarządów lub innych wyższych organów kierowniczych lub kontrolnych wchodzą cudzoziemcy albo których chociażby część udziałów bądź akcyj należy do cudzoziemców, mogą tylko na podstawie zezwolenia:

a) nabywać nieruchomości w drodze aktów prawnych, zawartych między żyjącymi,

b) dalej zatrzymać własność nieruchomą, nabytą w drodze spadkobrania, na podstawie aktów prawnych zdziałanych na wypadek śmierci, o ile obdarzony nie byłby zarazem powołany do spadku z ustawy.

2. Zezwolenia może udzielić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, jeżeli zachodzą okoliczności uwzględnienia godne.

3. W zezwoleniu mogą być stawiane warunki, od których dopełnienia uzależniona jest dopuszczalność transankcji.

4. Prośbę o udzielenie takiego zezwolenia mogą zainteresowane osoby fizyczne lub prawne, wymienione w ust. (1) artykułu niniejszego, które w przyszłości nabędą nieruchomość w drodze spadkobrania (ust. (1) lit. b), wnosić w terminie dwunastomiesięcznym, licząc od dnia otwarcia spadku, jeżeli pragną nadal zatrzymać własność tej nieruchomości. Wniesienie prośby po upływie wymienionego terminu będzie uważane za równoznaczne z jej niewniesieniem.

5. W razie niewniesienia prośby w terminie jako też w razie otrzymania decyzji odmownej, powinien cudzoziemiec względnie osoba prawna, wymieniona w ust. (1), sprzedać nieruchomość w ciągu następnych dwunastu miesięcy. Niewykonanie tego obowiązku pociągnie ze sobą przymusową sprzedaż nieruchomości.

6. Tryb postępowania przy przeprowadzaniu sprzedaży uregulują osobne przepisy, wydane przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

7. Właściwy wojewoda może zabronić poszczególnym osobom wymienionym w ust. (1) wykonywania w pasie granicznym czynności niżej wymienionych, jeżeli by to wykonywanie było uciążliwe z uwagi na dobro Państwa, a zwłaszcza ze względu na bezpieczeństwo lub porządek publiczny, a mianowicie:

a) posiadania, dzierżawienia, użytkowania i zarządu nieruchomości lub części nieruchomości,

b) wykonywania handlu i przemysłu,

c) kierownictwa i eksploatacji robót i przedsiębiorstw.

8. Obciążanie nieruchomości, położonych w pasie granicznym, zobowiązaniami pieniężnymi na rzecz osób, wymienionych w ust. (1) wymaga zezwolenia wojewody.

Art. 13.

1. Minister Spraw Wewnętrznych może, jeżeli względy bezpieczeństwa Państwa lub ochrony granic tego wymagają, wprowadzać na całym obszarze pasa granicznego lub jego części:

a) zakaz nabywania przez obywateli polskich lub polskie osoby prawne nieruchomości w drodze aktu prawnego, zdziałanego między żyjącymi lub na wypadek śmierci, o ile nie zachodzi przypadek spadkobrania z ustawy, oraz posiadania, dzierżawienia, użytkowania i zarządu nieruchomości lub części nieruchomości, bez uprzedniego zezwolenia wojewody,

b) zakaz wykonywania przez obywateli polskich lub polskie osoby prawne handlu i przemysłu oraz kierownictwa i eksploatacji robót i przedsiębiorstw bez uprzedniego zezwolenia wojewody.

2. Udzielenie zezwolenia może być uzależnione od dopełnienia przez interesowanego warunków, wskazanych przez władze.

3. Odmoma zezwolenia nie wymaga uzasadnienia.

Art. 14.

Wszelkie czynności prawne zdziałane w celu obejścia ograniczeń przewidzianych w art. 12 i 13, są nieważne. O nieważności orzekają sądy na żądanie powiatowej władzy administracji ogólnej.

Art. 15.

1. W pasie granicznym wojewoda może zabronić zatrudniania poszczególnych osób w zakładach handlowych i przemysłowych oraz w instytucjach użyteczności publicznej, jeżeli tego wymagają względy bezpieczeństwa publicznego lub ochrony granic.

2. Zakaz zatrudniania, wydany przed przyjęciem danej osoby do pracy, jest natychmiast wykonalny. W stosunku do osób zatrudnionych, rozwiązanie umowy o pracę następuje z upływem ustawowego terminu wypowiedzenia, nie dłuższego jednak niż trzy miesiące, chociażby umowa zawarta była na czas oznaczony; w przypadku jednak, gdy czas pozostały do wygaśnięcia umowy, zawartej na czas oznaczony, okaże się krótszy od właściwego okresu wypowiedzenia, umowa rozwiązuje się z upływem tego czasu. Decyzje,

wydane na podstawie ust. 1, doręcza się zarówno pracodawcy, jak i pracownikowi. Bieg terminu wypowiedzenia rozpoczyna się od dnia doręczenia decyzji pracownikowi. Decyzje wojewody, wydawane na podstawie ust. 1, nie wymagają uzasadnienia.

Art. 16.

1. Wojewoda może zawiesić lub zabronić działalności na obszarze pasa granicznego każdego stowarzyszenia, związku czy spółdzielni lub ich oddziału, jeśli uzna, że działalność taka nie jest wskazana ze względów bezpieczeństwa publicznego lub ochrony granic.

2. Decyzje wojewody, wydane na podstawie ust. 1, nie wymagają uzasadnienia i są natychmiast wykonalne.

Art. 17.

Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzenia wprowadzać na czas oznaczony ograniczenia, przewidziane dla strefy nadgranicznej, na niektóre obszary pasa granicznego.

DZIAŁ II.

Wytknięcie i oznaczenie granicy państwowej, znaki graniczne i piecza nad nimi. Organa, powołane do ochrony granicy i urządzeń granicznych.

Art. 18.

1. Właściciele lub posiadacze gruntów, leżących w strefie nadgranicznej, nie mogą wzbronić:

a) osobom, powołanym do ochrony granicy oraz zatrudnionym przy urządzaniu lub utrzymywaniu granicy, dostępu do granicy Państwa przez ich grunty, ustawiania na tych gruntach potrzebnych znaków, jako to: słupów, kamieni, kopców, wiech itp.,

b) przeprowadzenia na ich gruntach koniecznych czynności, związanych z oznaczeniem, urządzeniem i ochroną granicy, jako to: wykopania rowów, wykonania wyrębów i przesiek leśnych, wykarczowania pni, usunięcia powalonych drzew i ściętych gałęzi itp.

2. Czynności, wymienione w ust. 1 lit. b), mogą być wykonane również przez właścicieli gruntów za zgodą i pod nadzorem właściwych władz.

3. W strefie nadgranicznej właściwe władze mogą zarządzić całkowite wycięcie lasów w pasie szerokości najwyżej do 1 km od linii granicznej z tym, że zalesienie ponowne może nastąpić jedynie za zezwoleniem władzy właściwej. Wycięcie lasów należy do obowiązku właścicieli lasów. W razie niewykonania przez nich tego obowiązku, lasy będą wycięte środkami Państwa na koszt właścicieli lasów.

4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Spraw Wojskowych określa władze właściwe do wydania wymienionych w artykule niniejszym zarządzeń i sposób ich przeprowadzania.

Art. 19.

1. Za szkody rzeczywiste, wynikłe wskutek zastosowania przepisów, wymienionych w art. 18 ust. 1 lit. b) i w ustępie trzecim, interesowany ma prawo żądać stosownego odszkodowania którego może dochodzić zwykłą drogą prawa, o ile nie dojdzie do dobrowolnej ugody z władzą, która wydała odnośne zarządzenia. Odszkodowanie nie może obejmować utraconych zysków.

2. Prawo żądania wynagrodzenia gaśnie po upływie jednego roku od dnia, w którym szkody lub straty zostały wyrządzone, a w wypadkach, kiedy je poniesiono przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, — po upływie roku od dnia wejścia rozporządzenia w życie.

Art. 20.

1. Ochrona granicy poruczona jest właściwym organom, powołanym do tego przez osobne przepisy.

2. Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzenia nałożyć na ludność zamieszkałą na obszarze strefy nadgranicznej obowiązek udzielania organom, wymienionm w ust. 1, pomocy w ochronie granicy w sposób i w zakresie, jakie rozporządzenie to określi.

Art. 21.

1. Zakładanie znaków granicznych należy do Ministra Komunikacji. Do utrzymywania tych znaków powołane są wojewódzkie władze administracji ogólnej.

2. Ochronę znaków i urządzeń granicznych sprawują organa pełniące służbę ochrony granicy,

a o ile chodzi o urządzenia nie znajdujące się bezpośrednio przy granicy (np. tablice oznaczające strefę nadgraniczną), — władze wykonywające policję miejscową i organa bezpieczeństwa publicznego.

Art. 22.

Kontrolę osobowego ruchu granicznego na punktach przejściowych i drogach celnych wykonywają organa powołane przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

DZIAŁ III.

Postanowienia karne.

Art. 23.

Kto przekracza granicę Państwa bez właściwych dokumentów, albo w miejscu na to nie przeznaczonym albo mimo zamknięcia ruchu granicznego — podlega karze aresztu do roku lub grzywny albo obu tym karom łącznie.

Art. 24.

Kto przekracza zawarte w rozporządzeniu niniejszym albo wydane na jego podstawie zakazy lub nakazy — podlega w trybie administracyjnym karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 3.000 złotych, albo obu tym karom łącznie.

DZIAŁ IV.

Postanowienia końcowe.

Art. 25.

1. W razie naruszenia przepisów art. 4 ust. 3, art. 8 i art. 18 rozporządzenia niniejszego albo w razie uszkodzenia lub zniszczenia znaków lub urządzeń granicznych władza administracyjna zarządza wykonanie na koszt sprawcy czynności, potrzebnych celem przywrócenia stanu poprzedzającego naruszenie.

2. Jeżeli sprawcy nie można wyśledzić, nastąpi wykonanie potrzebnych robót na koszt gminy, na której obszarze szkoda została wyrządzona.

Art. 26.

Przepisy rozporządzenia niniejszego odnoszące się do właścicieli gruntów, wód i brzegów (art. 8 i 18), dotyczą również użytkowców, dzierżawców i innych osób, które z jakiegokolwiek tytułu dany przedmiot w swym posiadaniu dzierżą lub zarząd nad nim sprawują.

Art. 27.

Do nieruchomości, położonych na obszarze pasa granicznego, nie stosuje się ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 24, poz. 202).

Art. 28.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych, Ministrowi Skarbu i Ministrowi Komunikacji, w miarę właściwości i w porozumieniu z innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 29.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. w przedmiocie ochrony granic (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 426), z wyjątkiem przepisów o strefie nadgranicznej, które tracą moc z chwilą wyznaczenia tej strefy i ogłoszenia według art. 5 rozporządzenia niniejszego.

3. Zarazem uchyla się pkt. 3 art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 465).

2.

Starostwo Świętochłowickie

Nr G:- 28/36-36

Zarządzenie.

Na podstawie art. 8 rozp. Prez. Rzplitej z dnia 19. XI. 1927 r. (Dz. U. R. P. nr 108, poz. 922) i § 2 rozp. Min. Roln. i Reform Rolnych z dnia 3 sierpnia 1932 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. R. P. nr 71, poz. 644), oraz stosownie do wskazań Śląskiej Izby Rolniczej — Stacja Ochrony Roślin w Katowicach nr 87/1 z dnia 23. I. 1937 r. uznaję teren położony w dołkach koło kamieniołomu przy targowisku w Łagiewnikach za grunt silnie zarażony i zagrożony rakiem ziemniaczanym i wykluczam teren ten od uprawy ziemniaków wogóle na lat 6, tj. do roku 1942 włącznie.

Wobec tego na podstawie § 11 ust. 2 wymienionego Rozporządzenia Min. Roln. i Reform Rolnych zabraniam począwszy od roku 1937 aż do roku 1942 włącznie uprawy ziemniaków wogóle na użytkowanych parcelach i położonych na danym terenie, a to pod groźbą zastosowania kar przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej oraz zniszczenia posadzonych ziemniaków.

Od tej decyzji można wnieść odwołanie do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach, które przesłać należy przez Starostwo w Świętochłowicach w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia.

Starosta

w z.

(—) mgr Pietrański

wicestarosta.

3.

Rozporządzenie

Miejscowej Policji

z dnia 9-go marca 1937 r.

o przymusowym połączeniu realności, położonych na terenie gminy Brzeziny—Śląskie z gminną siecią wodociągową i ochronie wodociągów gminnych.

Na podstawie §§ 5 i 6 pkt. f) i i) ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r. zb. Ust. pr. str. 265 oraz na podstawie §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. zb. ust. pr. str. 195 zarządzam za zgodę Zarządu Gminnego w Brzezinach Śląskich co następuje:

§ 1.

Każda posesja na terenie gminy Brzeziny—Śląskie położona przy ulicy, zabudowana lub będąca w toku budowy, powinna być połączona z wodociągiem gminnym.

Gminie przysługuje wyłącznie prawo dostarczenia wody do wspomnianych posesyj z chwilą należytego wykonania urządzenia wodociągowego.

§ 2.

Nie połączonych z gminną siecią wodociągową budynki i zakłady przemysłowe połączy się dodatkowo z tą siecią w przeciągu jednego miesiąca, licząc od dnia wyjścia w życie niniejszego rozporządzenia albo po założeniu głównego przewodu wodociągowego w danej ulicy. Budowle nowowybudowane winny być połączone z ich siecią przed ich urzędowym oddaniem do użytku.

§ 3.

Obowiązkiem właściciela domu jest połączyć urządzenia wodociągowego z swego domu z siecią wodociągów gminnych. W tym celu winien on zwrócić się do Zarządu gminy i przedłożyć tam należycie wygotowane oraz zatwierdzone przez Policję Budowlaną plany zamierzonej instalacji wodociągowej. Po ukończeniu prac nastąpi zbadanie ich przez Zarząd gminy i urządzenie wodociągowe zostanie, oddane do użytku, jeżeli zostało wykonane zgodnie z wydanemi w tym względzie przepisami.

§ 4.

Wykonanie wszelkich połączeń wodociągowych od głównego przewodu wodociągowego do kurka przelotowego za wodomierzem włącznie nastąpi przez Zarząd Gminy.

§ 5.

Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie także w wypadkach zamierzonych zmian istniejących już instalacyj wodociągowych.

§ 6.

Uszkodzenie i zanieczyszczenie urządzenia wodociągowego są surowo wzbronione.

Wykonanie robót ziemnych w pobliżu wodociągu gminnego może nastąpić tylko po uprzednim zawiadomieniu Zarządu gminy i uzyskaniu na to zezwolenia.

§ 7.

Właściciel nieruchomości jest zobowiązany, utrzymywać w należytym porządku całe urządzenie wodociągowe począwszy od granicy jego realności. Uszkodzenia powstałe w przewodzie od granicy realności do wodomierza włącznie usuwa Zarząd gminy na koszt właściciela domu. Inne uszkodzenia winien właściciel nieruchomości bezzwłocznie usunąć w własnym zakresie. Przerwa w dopływie wody nie upoważnia strony zainteresowanej do żądania odszkodowania.

§ 8.

W razie stwierdzenia przez Zarząd Gminy, że instalacja wodociągowa do wodomierza włącznie nie nadaje się na określonej realności do użytku, właściciel realności jest zobowiązany, zastosować się do wydanych w tym względzie zarządzeń przez Zarząd Gminy na własny koszt.

§ 9.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej grzywną do 30,— złotych wzgl. aresztem do dni trzech. Oprócz tego Zarząd Gminy ma prawo zamknąć dopływ wody do nieruchomości ukaranego.

§ 10.

Zarządowi Gminy przysługuje prawo bezpłatnego umieszczenia na frontowych ścianach realności tabliczek orientacyjnych, umożliwiających odnalezienie hydrantów i zasów na ulicach.

§ 11

Zarząd Gminy jest uprawniony do kontroli wszystkich aparatów i rurociągów realności w związku z dostarczaniem wody przez upoważnione organa.

§ 12

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

w z.

(—) Szmatloch.

KOMUNIKATY

4.

Na ostatnim posiedzieniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 8 marca 1937 r. zatwierdzono statut gminy Piekary Śl., III dodatek do statutu gminy Lipiny, dodatek do statutu gminy Orzegów w sprawie podatku od rozrywek, zabaw i widowisk publicznych, I dodatek do statutu gminy Brzeziny Śl. o publicznym wodociągu i poborze opłat wodnych, statut gminy Brzeziny Śl. o poborze podatku od przedmiotów zbytku, statut gminy Chropaczów i Wielka Dąbrówka w sprawie uregulowania służby pażarn., wstrzymanie wykonania uchwały rady gminnej Brzeziny Śl. w sprawie podwyższenia czynszów mieszkalnych, uchwałą rady gminnej Łagiewniki i Orzegów w sprawie ustalenia stawki podatku budynkowego na rok 1937-38, uchwałę rady gminnej Brzeziny Śl. Orzegów i Łagiewniki w sprawie ustalenia stawki podatku od placów budowlanych. Przyjęto do wiadomości budżet gminy i okręgu urzędowego Łagiewniki i budżet Związku Celowego Wielkie Hajduki — Świętochłowice na rok 1937-38. Uchwalono pobierać w roku 1937-1938 specjalną opłatę drogową w wysokości 10% od wymierzonego państwowego podatku gruntowego, przemysłowego i podatku od budynków na obszarze wszystkich gmin powiatu świętochłowickiego z wyjątkiem gminy wielka Dąbrówka, w której to gminie opłata wynosi tylko 5%. W końcu uchwalono dodatkowy budżet Wydziału Powiatowego na rok 1936/37,

OGŁOSZENIA

5.

Ogłoszenie.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja D nr 196255 na nazwisko Nowakowska Maria Sosnowiec, Racławicka 6.

Hasło chwili obecnej:

»Wszyscy bierzemy udział w pomocy dla bezrobotnych braci«

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.